

med håndskrifterne kunne sikres også efter udleveringen. *Ole Bjørn Kraft* (K.F) anbefalede en velvillig behandling. *Morten Lange* (SF) fandt den foreslåede gave rimelig, men han fandt det overmåde ønskeligt, at folketinget kom til at handle på basis af en indstilling fra Københavns universitet.

Undervisningsminister Jørgen Jørgensen udtalte i sine svarbermærkninger til den konservative ordfører, at det konservative parti i 1957 havde frarådet nedsættelse af et fra islandsk side ønsket udvalg af sagkyndige fra Danmark og Island til at forberede en løsning af håndskriftsspørgsmålet og i stedet for havde henstillet til regeringen, hvis den havde forslag at stille, da at fremsætte disse i folketinget.

Justitsminister Hans Hækkerup erklærede, at der efter hans opfattelse ikke var tale om ekspropriation ved den foreslåede deling af Den arnamagnæanske Stiftelse.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, hvortil også henvistes forslaget til folketingsbeslutning.

I udvalgsbetænkningen udtaltes bl. a.:

„Der er i udvalget enighed om at tiltræde de i kommissionsbetænkningen af 1951 side 80-90 anførte retlige synspunkter, der konkluderer i, at Island ikke har noget som helst retskrav på udlevering af håndskrifter fra Den arnamagnæanske Samling eller fra det kgl. bibliotek.

Drøftelserne i udvalget af spørgsmålet om at overgive dele af håndskriftsamlingerne til Island har derfor alene været ført på grundlag af billighedsbetragtninger. Der er i udvalget enighed om, at lovgivningsmagten inden for grundlovens rammer er beføjet til at foretage en deling af Den arnamagnæanske Samling og foretage de herfor nødvendige ændringer i fundatsen.“

Et *flertal* (socialdemokratiet, det radikale venstres og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) tilsluttede sig den foreslåede overgivelse af håndskrifter til Island. Flertallet forudsatte, at foruden restaurering af håndskrifterne samt fotokopiering fandt sted inden overgivelsen, at denne betegnede en definitiv løsning af håndskriftssagen, samt at overleveringen ikke kunne påberåbes som præcedens over for eventuelle fremtidige ønsker om udlevering af genstande fra danske samlinger.

Et *mindretal* (N. Chr. Christensen (V) og Erik Eriksen (V)) ville også medvirke til forslagernes fremme, men beklagede, at der ikke var givet udvalget mere tid til at sætte sig ind i de problemer der var rejst vedrørende delingen af Den arnamagnæanske Samling, idet udvalget ikke havde haft nogen reel mulighed for at foreslå ændringer i det af undervisningsministeren fremsatte lovforslag.

Et *andet mindretal* (Helga Pedersen (V) og Ib Thyregod V)), der principielt var positivt indstillet over for en vis udlevering af håndskrifter som gave til Island, kunne tiltræde den af det første mindretal